

Знищення Сінаххеріба (переклад В. Гречки)

Джордж Гордон Байрон

Ассирієць як вовк на кошару спустивсь
І когорт сяє пурпур, і золото скрізь,
І мов зорі у морі – блиск списів в цю мить,
Мов нічна в Галілею хвиль котить блакить.

Мов ліс літній зелене знамен їх вбрання,
Був вигляд у війська на заході дня,
Мов би ліс восени, що посох і опав,
Був вигляд у війська як ранок настав.

Бо це помах крила Смерті Ангела був,
І йшов повз людей він, в обличчя їм дув,
І в очах тих хто спав – смерть і холод тепер,
І сердець їхніх стук – пролунав і завмер!

І лежав там кінь – не закрита ніздря,
Але крізь ніздрю – не дихне вже ні дня,
І холодна як бризки розлючених хвиль,
І біла та піна останніх зусиль.

І лежав там вершник – лячний і блідий,
Все чоло у росі, ржі на латах сліди,
І в наметах всіх тиша, знамена стоять,
Валяються списи, труб зась, що сурмлять.

І Ашура вдів галас вриває терпець,
І у храмі Ваала все бите внівець,
І язичників сила, де меч не поміг,
Розтанула в погляді Бога як сніг!

Переклад Віталія Гречки, 27.05.2024